

‘Het is niet mijn bedoeling om elk stekeltje aan een roos te laten zien’

Zolang als Ton ter Linden zich kan herinneren, is de natuur voor hem een bron van inspiratie geweest. Eerst, als geboren Amsterdammer, in het Vondelpark, later op het weidse platteland: in het dorp Ruinen in Drenthe. Gegrepen door het tuinieren, creëerde hij op een voormalig weiland de bekende ‘Tuinen Ton ter Linden’.

Alsof het schilderijen zijn, zo ogen de composities die Ter Linden met bloemen en planten maakt, waarbij rozen en eenjarigen favoriet zijn. Al tuinierend leerde hij de talloze planteneigenschappen kennen. Een groot voordeel bij het schilderen. Want behalve een uitstekende tuinarchitect, is hij ook een talentvol kunstschilder. Hij schikt zijn borders dan ook met een ‘dubbele pet’ op. Het zorgt voor boeiende combinaties. “Ik ga ervan uit dat alles moet kloppen, de plek is net zo belangrijk als de juiste kleuren, vormen en hoogte”, zegt hij.

De juiste plek

Omdat de tuin in Ruinen door zijn afmetingen heel veel tijd vergt, komt Ter Linden weinig aan schilderen toe. Daarom besluit hij te verhuizen. Het wordt Noorbeek, een idyllisch dorp in het uiterste zuiden van Limburg. Opnieuw creëert hij hier een Hof van Eden, maar dan van kleiner formaat. Hierdoor kan hij het schilderen weer de belangrijkste plek in zijn leven geven.

De romanticus heeft het kijken tot een kunst verheven en beheerst dit tot in de perfectie. “Ik wil de juiste lichtinval vangen, dat is van groot belang. Ik kan uren door de tuin lopen en mediteren voor ik de juiste plek voor een nieuw arrangement heb gevonden, dat ik óf op het doek afbeeld óf als border in de tuin uitzet.”

Een voorbeeld? Ter Linden denkt even na en zegt: “Neem het licht dat in de loop van de dag met Cistus en Allium speelt, dat is een eindeloos spel.”

Gegrepen door het licht

“Ik ben gebiologeerd door de impressionisten die met duizenden kleurvlekjes een illusie creëerden. Het is dan ook niet mijn bedoeling om elk stekeltje aan een roos te laten zien. Voor mij is het de illusie die telt.

Ook schilder ik vaak een uitsnede van de werkelijkheid. Zo staat het onderwerp niet los in de ruimte, maar lijkt het buiten de lijst verder te gaan. Ik hoop hiermee de fantasie van de mensen te prikkelen, een beetje zoals een tuinkamer uitnodigt tot verder kijken.

De laatste tijd werk ik graag met pastel, een van de technieken waarmee ook Monet en Degas experimenteerden. Pastel leent zich uitstekend voor het snel vastleggen van beweging. Niet voor niets gebruikte Degas pastel om zijn ballerina’s op papier